

Vestitorul

numelui lui Iehova

“Străjerule, cât mai este din noapte?”

Isaia 21.11

Anul V. — Maiu 1936. — No. 5.

Conținutul:

Serv. orb (partea V-a) 67

Infrângerea Filistenilor 75

• Apare odată pe lună
Editori:

SOCIETATEA DE BIBLIE
ȘI TRACTATE M. D. I.

Soc. Anonimă de Editură

Str. Crișana No. 33, București 2

Voi
îmi
sunteți
martori-
zice Iehova-
că eu sunt
Dumnezeu.

Isaia 43:12

© W.T.B. & T.S.

(Traducerea acestei reviste, apare în mai multe limbi).

„Și toți fiii tăi vor fi învățați de Iehova, și mare va fi pacea fiilor tăi”. — *Isaia 54:13* (Versiune engleză).

Sfânta Scriptură învăță clar

CĂ IEHOVA este singurul Dumnezeu adevărat, că el este din vecinicie în vecinicie, că el este Creatorul cerului și al pământului și Dăătorul de viață al creaturilor sale. Că Logosul a fost începutul creației sale și agentul activ al său la crearea tuturor lucrurilor; că el este acum Domnul Isus Cristos în glorie, investit cu toată puterea în cer și pe pământ, și că el este principalul agent executor al lui Iehova.

CĂ DUMNEZEU a creat pământul pentru om; că el a creat pe om perfect și pentru a trăi pe pământ unde l-a pus. Că omul a călcat cu voința legea lui Dumnezeu și astfel a căzut sub sentința de moarte; că din cauza păcatului lui Adam, toți oamenii s'au născut ca păcătoși și n'au niciun drept la viață.

CĂ ISUS a devenit om pentru a putea deveni Răscumpărătorul omului; că a suferit moartea pentru a procura prețul de răscumpărare pentru om; că Isus a înviat ca creatură divină din morți, s'a înălțat la cer și că Dumnezeu l-a ridicat mai presus de orice creatură și de orice nume și l-a investit cu toată puterea și cu toată autoritatea.

CĂ ORGANIZAȚIUNEA LUI IEHOVA se numește Sion și că Isus Cristos este funcționarul principal și Regele căruia îi aparține dreptul de a domni peste lume; că urmașii unși și credincioși ai lui Cristos sunt copiii Sionului și membrii organizației lui Iehova; că ei sunt martorii săi și că au datoria și privilegiul să deie mărturie despre supremația lui Iehova și să proclame hotărârile sale așa cum sunt exprimate în Biblie; și că ei trebuie să ducă fructele împărăției tuturor acelor care voesc să-i asculte.

CĂ LUMEA s'a sfârșit; că Domnul Isus Cristos, pe care l-a așezat Iehova pe tronul său, a expulzat pe Satan din cer și fundează acum împărăția lui Dumnezeu pe pământ.

CĂ REMEDIUL și binecuvântările de cari vor profita popoarele pământului nu vor putea veni decât prin împărăția lui Iehova pe care Christos a început să o stabilească. Că fapta mare următoare a Domnului va fi distrugerea organizației lui Satan și stabilirea dreptății pe pământ; că toți cei cari în împărăție se vor supune legilor sale vor fi restatornici și vor trăi vecinic pe pământ.

Misiunea sa

ACEASTA REVISTA este editată pentru a ajuta oamenilor să cunoască pe Iehova Dumnezeu și hotărârile sale, așa cum sunt revelate în Biblie. Ea publică instrucțiuni biblice cari sunt folositoare cu deosebire marturilor lui Iehova. Ea pregătește pentru celitorii săi un studiu sistematic al Bibliei și oferă și altă literatură pentru încurajarea acestor studii. Ea publică între altele articole potrivite pentru instruirea publicului prin radio.

Ea se ține strict de Biblie ca autoritate pentru expunerile sale. Ea este absolut liberă și independentă de toate partidele, de toate sectele, de toate instituțiile în general. Ea este fără rezervă în serviciul lui Iehova

Dumnezeu, în serviciul împărăției sale a cărei Rege este Cristos. Ea n'are un punct de vedere dogmatic, dimpotrivă; cititorul este invitat să supună conținutul ei la un examen serios la lumina Sfintei Scripturi. Ea nu se amestecă în nici o controversă și coloanele sale nu sunt deschise criticilor individuale.

Intrebări pentru studiu

Alin. 1, 2. În ce scop a fost scrisă profecia citată? Ce este scopul lucrării prezise în ea? Impotriva cui va fi îndreptată această lucrare? Pentru ce și când?

Alin. 3. Ce însemnare profetică se poate vedea după 1 Corinteni 10:11 și 2 Samuel 3:17, 18 în purtarea lui Dumnezeu cu Israel și cu Filistenii?

Alin. 4. Cine sunt Filistenii antilipici? Din cari elemente se compune organizația lui Satan?

Alin. 5. Ce s'a accentuat prin drama profetică în care Samson a jucat un rol important? Care este punctul principal al cercetării în obiectul de examinat aici? Ce puncte trebuie examinate cu atenție în această legătură și pentru ce?

Alin. 6-8. Ce se înțelege sub „Protestantism”? Ce este ierarhia romano-catolică? Arată motivul pentru ce se aruncă acum o lumină asupra acestui instrument al înșelării și asupra activității sale.

Alin. 9-11. Indică fapte incontestabile cari arată că papa nu poate fi urmașul lui Petru.

Alin. 12-14. Arată fapte istorice cari arată clar că ierarhia romano-catolică este o parte a lumii lui Satan.

Alin. 15-18. Explică și aplică faptele profetice a) că în timpul când Palestina a fost împărțită între semințiile lui Israel, Filistenii, cari au locuit odinioară de asemenea în Egipt, au fost găsiți locuind deja în partea țării Canaanului care a fost împărțită seminției lui Iuda; b) că Iehova a permis Filistenilor să rămână în țara Palestina.

Alin. 19-21. Ce altă dovadă arată că Filistenii moderni și-au asumat locul care după drept aparține „Iudeilor”?

Alin. 22-24. În ce chip arată Scriptura în mod definitiv 1 Samuel 5:1-9; că Filistenii din vechime au fost reprezentanții Diavolului? Arată faptele cari arată clar că ei cu dumnezeul lor Dagon au preumbril pe ierarhia romano-catolică cu papa ca cap.

Alin. 25-27. Arată motivul pentru ce Filistenii au putut exercita stăpânire peste Izraeliți, afară de puține excepțiuni. Care este împlinirea acelei situațiuni profetice?

Alin. 28, 29. Arată că apăsarea și prigonirea Izraeliților prin Filistenii, și încercarea Filistenilor să pună mâna pe toată bogăția țării Palestina care a constatat din „lapte și miere”, s'a împlinit cu profecie.

SERV ORB

(SAMSON, partea V-a)

¹³ Această turnură sau întorsătură în afacerile Societății a marcat sfârșitul lucrului Ilie, și aceasta a fost preumbril prin arestarea lui Samson. După ce părul lui Samson a fost tăiat a fost biruit ușor de Filistenii cececi a arătat că favoarea Domnului se îndepărtase în acel timp dela el, și că de aceea puterea sa l-a părăsit. Aceasta s'a întâmplat pentru a arăta când va fi manifestată displăcerea Domnului față de clasa Samson. Lucrul preumbril prin Ilie și Ioan Botezătorul ajunsese la sfârșit, și cei doi martori zăceau morți (inactivi) în piașă. „Voi da celor doi martori ai mei să procească, îmbrăcați în saci, o mie două sute șase zeci de zile... Cînd își vor isprăvi mărturisirea lor, fiara care se ridică din Adine, va face război cu ei, îi va birui și-i va omori. Și trupurile lor moarte vor zăcea în pința cetății celei mari, care, în înțeles duhovnicesc, se cheamă „Sodoma” și „Egipt”, unde a fost răstignit și Domnul lor”. — Apocalips 11:3, 7, 8; vezi „Lumină”, volumul I, pagina 192 și următoarele, în limba engleză.

¹⁴ Puterea guvernantă bestială din care fac parte și Filistenii timpului modern, a lăsat pe cei „doi martori” morți „în piața cetății”. Filistenii de astăzi au fost conducătorii principali ai atacului acestuia făcut împotriva martorilor lui Iehova. Clasa Samson a fost indiferentă în anul 1918 și aceasta a avut ca urmare orbic parțială. Ei n'au văzut și n'au înțeles care a fost chestiunea adevărată, și că a fost important de a lua o altă linie fermă în această chestiune de controversă și de a rămânea stalornici fără să fie seama de urmări. Clasa Samson nu s'a aflat din voință liberă în starea ei de indiferență, ci din pricina slăbiciunii sale. În 7 Mai 1918 funcționarii Societății au fost arestați, mulți alți membrii ai Societății au fost întemnițați înainte de aceea și după aceea, și lucrul Societății a fost oprit într'adevăr. Că clasa Samson a fost în acel timp în parte oarbă este adevărat prin următoarele: În acel timp „Turnul de Veghere” a fost editat de un comitet și diferiții membrii ai acestui comitet au scris diferitele articole cari au apărut în el. În „Turnul de Veghere (edițiunea engleză) din 15 Aprilie 1917, așa dar înainte de arestarea funcționarilor Societății, s'au spus următoarele despre 'sprijinirea guvernului' în război: „Pentru creștin nu există cale de mijloc. Pentru el nu există numai o singură cale pe care poate rămânea credincios Domnului

și juruinței sale de consacrare, și anume prin refuzul de a lua parte la război... Fiind el un sol al împărăției cerești, trebuie să se îngrijască de aceea ca timpul său și puterea și energia sa să fie întrebuințate pentru o ocupațiune pașnică și pentru vestirea împărăției lui Christos”. Imediat după arestarea amintită mai sus în Mai 1918 „Turnul de Veghere” a devenit mai puțin curajos în vestirea adevărilor împărăției, și în acelaș număr al „Turnului de Veghere” în care a fost publicat raportul despre acea arestare s'a declarat și aceea că președintele Statelor-Unite a făcut o proclamațiune în care ziua de 30 Mai 1918 a fost fixată ca „o zi de rugăciune și rugămintă stăruitoare”. Acea „adunare pentru rugăciune” s'a ținut bine înțeles în favoarea unei încheieri cu izbândă a războiului în care intrase țara. Expri-mându-se despre acea proclamațiune „Turnul de Veghere” (edițiune engleză) din 1 Iunie 1918 a scris despre America și despre această adunare pentru rugăciune: „Aceasta este țara care este 'umbrilă cu aripi' de Dumnezeu, adică apărută prin îngrijirea și scutul Cuvântului lui Dumnezeu... Și ei [poporul lui Dumnezeu] dintre toți oamenii vor fi mai cu plăcere gata să se folosească de ocazie de a se aduna pentru un nou serviciu al rugăciunii și rugăminții stăruitoare... Laudă și mulțumiri fie aduse lui Dumnezeu pentru sfârșitul glorios al războiului care a fost făgăduit, pentru ruperea lanțurilor autocrației, pentru libertatea prizonierilor (Isaia 61:1) și pentru transformarea lumii într'un loc sigur pentru poporul de rând”. Acel articol se datorește mai cu seamă unei orbii care a fost cauza de frică. Un „ochiu” de al clasei Samson a fost în acel timp scos, și ceva mai târziu Filistenii au scos și pe celălalt „ochiu” însă cu un alt rezultat. (Vezi versetul 28) „Turnul de Veghere” se folosește de această ocazie pentru a admite că această revistă a lucrat greșit prin publicarea declarațiunii de mai sus și recunoaște acum această nedreptate înaintea lui Dumnezeu și înaintea martorilor.

¹⁵ Filistenii trebuie c'au purtat pe Samson cel orb într'un alaiu public pentru a arăta atât pe Samson cât și triumful lor asupra lui, și oamenii cari au fost pe partea Filistenilor și-au unit glasurile cu ale lor în strigătul de triumf. Filistenii trebuie c'au socotit că s'a terminat cu Samson. Așa au cugetat și Filistenii timpului modern în

anul 1918 că clasa Samson ar fi acum moartă și că ea nu le va mai da de furcă. „Și oameni din orice norod, din orice seminție, de orice limbă și de orice neam, vor sta trei zile și jumătate, și vor privi trupurile lor moarte, și nu vor da voie ca trupurile lor moarte să fie puse în mormânt. Și locuitorii de pe pământ se vor bucura și se vor veseli de ei; și își vor trimite daruri unii altora, pentrucă acești doi proroci chiniseră pe locuitorii pământului”. — Apocalips 11:9, 10.

¹⁶ Filistenii timpului modern s'au felicitat unii pe alții și au jubilat că clasa Samson a fost pusă laoparte. Samson a fost pus în fiare și păzit bine, cari lanțuri mai înainte nu l-ar fi putut ținea nicidecum încătușat. Evenimentele anului 1918 pricinuite de războiul mondial, trădarea „Dalilei” și acțiunea „Filistenilor” au făcut din clasa Samson o prizonieră prețioasă. Samson a trebuit să macine în temniță, și și clasa Samson „a trebuit să macine în temniță” — unii literalmente — și toți au fost împiedecați să iei parte în serviciul public al lui Iehova și au fost siliți să slujească pe organizațiunea lui Satan, despre ceace Filistenii timpului modern s'au bucurat în gradul cel mai înalt. Clasa Samson oarbă și împiedecată de Filistenii de astăzi cum a fost, și-a dat după aceea seama de situație și s'a rugat cu încredere deplină în Cel Prea Înalt pentru liberarea ei ca să poată totuși face serviciul lui fără să fie seamă de urmări; și Domnul n'a lăsat să răsună acea rugăciune fără să fie ascultată. „Căci El privește din înălțimea slințeniei Lui; Domnul privește din ceruri pe pământ, ca să audă gemetele prinșilor de război, și să izbăvească pe cei ce sînt pe moarte [pe cei sortiți de Filistenii morții în temniță]; pentruca ei să vestească în Sion Numele Domnului, și laudele Lui în Ierusalim”. — Psalmul 102:19—21.

¹⁷ Că Domnul a ascultat rugăciunea poporului său este dovedit prin următoarele fapte adevărate, și din spiritul lui s'a dat clasei credincioase Samson o măsură îndoită, și aceasta s'a preumbril prin creșterea din nou a părului lui Samson în decursul timpului când a fost în temniță. „Dar părul capului lui a început iarăși să crească, dupăce fusese ras”. (Judecătorii 16:22) Părul capului lui Samson care a început să devină iarăși lung a preumbril ocară care va veni asupra clasei Samson din pricina credincioșiei sale față de Iehova. Filistenii timpului modern au eugetat că au scăpat de clasa Samson întocmai după cum Filistenii au eugetat că Samson a fost jefuit de puterea sa pentru toldeana; însă nici Filistenii de astăzi nici protolipul lor n'au știut nimic despre legea nazireilor. „Dacă... capul lui închinat [al nazireului] se face astfel necurat, să-și radă capul în ziua curățirii, să și-l radă a șaptea zi [a săptămânii curățirii]... Să închine din nou Domnului zilele nazireatului lui dinainte, și să aducă un miel de un an ca jertfă pentru vină; zilele dinainte [de violarea juruinței sale de nazireu] nu vor fi socotite, pentrucă nazieratul lui a fost pîngărit”. — Numeri 6:9—12.

¹⁸ Dumnezeu a știut dinainte că părul lui Samson va crește din nou și a anunțat dinainte ce

va simboliza aceasta; prin aceasta este arătat că clasa Samson a crescut din nou prin aceasta s'a întors iarăși în starea unui nazireu și prin aceasta curățirea sa a fost deplină. Prin aceasta s'a anunțat dinainte că poporul credincios al lui Dumnezeu, care a fost preumbril prin Samson, trebuie să continue să fie credință și credincioșie. Samson pare a fi acum mai tare decînd oricînd înainte, și într'adevăr din 1919 până în ziua de astăzi poporul lui Dumnezeu de pe pământ a fost mai tare decînd oricînd înainte, adică tare în Domnul și în puterea tăriei lui și a vestit în mod credincios mesajul său. — Efeseni 6:10.

¹⁹ În timp ce Samson a măcinat în temniță desigur că s'a gândit cum și-ar putea îndeplini însărcinarea pe care a primit-o de la Iehova. Așa s'a rugat și clasa Samson la Dumnezeu în decursul timpului împiedecării sale și s'a eugetat cum ar putea sluji pe Iehova din nou, și anume mai bine decînd oricînd înainte. Ei s'au eugetat tot mereu la aceea ce-ar putea face împotriva dușmanului și spre mărirea lui Iehova. Acesta a fost timpul dintre luarea sau sfârșitul lucrului Ilie și începutul lucrului Eliseu. „Și trupurile lor moarte vor zăcea în piața celății celei mari, care, în înțeles duhovnicesc, se cheamă „Sodoma” și „Egipt”, unde a fost răstignit și Domnul lor... Dar după cele trei zile și jumătate, duhul de viață de la Dumnezeu a intrat în ei, și s'au ridicat în picioare, și o mare frică a apucat pe ceice i-au văzut. Și au auzit din cer un glas tare, care le zicea: „Suiți-vă aici!” Și s'au suit într'un nor spre cer; iar vrăjmașii lor i-au văzut”. — Apocalips 11:8, 11, 12.

²⁰ În anul 1919 mânia Domnului împotriva poporului său s'a potolil, și s'a început lucrul Eliseu. „Ai fost supărat pe mine, dar minia Ta s'a potolil și m'ai mîngîiat.” (Isaia 12:1) După aceea clasa Samson a avut parte de favoarea lui Iehova, și de atunci încoace a vestit neîncetat lauda lui Iehova. — Isaia 12:2—6.

Jubilarea Filistenilor

²¹ Filistenii s'au adunat la o mare serbare pentru a aduce jertfe și preamăriri dumnezeului lor Dagon, și s'au bucurat foarte tare despre prăbușirea presupusă a lui Samson: „Și domnitorii Filistenilor s'au strîns ca să aducă o mare jertfă dumnezeului lor Dagon, și ca să se veselească. Ei ziceau: „Dumnezeul nostru a dat în minile noastre pe Samson, vrăjmașul nostru”. — Judecătorii 16:23.

²² Filistenii au baljocorit supremația lui Iehova, a Dumnezeului lui Samson, și au eugetat că biruința lor se datorește dumnezeului lor și Diavolului, pe care l-a reprezentat cu deosebire. Această lucră este ilustrat prin ospățul lui Belșazar al cărui tată a nimicit Ierusalimul și a luat pe Iudei prizonieri. Întocmai dupăcum Belșazar a băut vin împreună cu mai marii lui, nevestele și fiioarele lui și au lăudat pe dumnezeul lor, reprezentantul lui Satan, așa au făcut și Filistenii.

(Daniel 5:1-1). După ce clasa Samson a fost pusă cu de-a sila și fără voia ei într-o stare de împiedecare, Filistenii timpului modern s'au felicitat unii pe alții, s'au bucurat foarte mult și au laudat pe idoli lor: toți oamenii influenți din grupele puterilor stăpânitoare ale lumii s'au unit în aceasta și au uzat pe clasa Samson, și de atunci încoace ei au făcut lucrul acesta necontenit. Pare a fi la loc de a atrage aici atențiunea asupra unor dovezi care arată că Filistenii de astăzi se compun din ierarhia romano-catolică și din așa ziișii clerici „protestanți” precum și din fruntașii turmelor lor și rabinii evrei. Ei susțin în mod fălarnic a sluji pe Dumnezeu și pe Christos, dar în realitate ei slujesc pe Diavolul. Ierarhia romano-catolică susține cu îndrăzneala și în mod hulitor a fi reprezentantul lui Dumnezeu pe pământ și a stăpâni ca locuitorul lui Christos Isus. Lucrarea ei este contrara fiecărei legi a lui Dumnezeu, prin urmare ierarhia romano-catolică stă în fruntea listei fălarnicilor. „Protestanții” s'au numit ei înșiși cu acest nume deoarece au văzut duplicitatea ierarhiei catolice; însă bărbații care au luat acea atitudine originală nu mai sunt în viață, și conducătorii „protestanți” din timpul prezent au trecut cu totul de partea Diavolului și au murit întocmai ca leul pe care l-a sfâșiat Samson, și acum toți fălarnicii au fost întruniți într-o singură gramadă; și Dumnezeu declară că va da clasei Daila partea ei împreună cu această ceată de fălarnici.

²³ Și acum unele dintre faptele istorice recente, arată fălarnicia ierarhiei romano-catolice. Nu uitați că ierarhia și-a anunțat cu nerușinare înainte de aceasta cu treizeci și cinci de ani scopul de a aduce guvernul Statelor-Unite sub controlul ei. O uniune de oameni politici de ai religiei, atât catolici cât și protestanți, la congresul din Baltimore din anul 1912 a avut ca rezultat că Widrow Wilson a fost făcut președinte al Statelor-Unite. Domnul Wilson a fost cunoscut ca protestant. După aceea ziarul „The National Catholic Register” a publicat un articol în care poporul a fost felicitat pentru alegerea lui Wilson și între altele s'a spus: „Este planul lui Dumnezeu ca sfântul tată din Roma să fie atât capul spiritual cât și temporal al împărăției sale de pe pământ. Astăzi este întocmai ca în timpul primului papă. Cea mai bună cale pentru ajungerea acestui scop este prin putere politică, educațiunea religioasă și serviciu religios. Dumnezeu a binecuvântat îndoite biserica catolică a Americii prin aceea c'a pus pe unul din fiii săi credincioși la dreapta președintelui Wilson. După președinte Domnia-Sa Joseph Tumulty un cavaler de al lui Columb [ordin catolic] de 33 de grade exercează o putere politică mai mare decât oricare om din America, și ca catolic adevărat întrebuițează bunul pe care l-a pus Dumnezeu în mâinile sale spre mărirea sfintei biserici. Prin tactul și zelul său sfânt a câștigat o prietenie caldă între biserica catolică și președintele Wilson. Aceasta este pentru prima oară în istoria țării că președintele și un mare partid politic s'au năzuit pe față să facă

o alianță egalizatoare și onestă cu biserica „catolică”.
²⁴ Aceasta adeverește concluziunea că ierarhia romano-catolică a progresat stăruitor pentru a pune mâna pe guvernul american și astfel să-și împlinească dorințele egoiste. Milioane de oameni sinceri au fost înșelați să se alipească de biserica catolică și să o sprijinească, și acești oameni nu sunt răspunzători pentru ceea ce a făcut ierarhia, și ceea ce este spus aici despre ierarhie nu se referențe la catolicii cinstiți și sinceri. Cei ce au dorință să vadă împărăția lui Dumnezeu la timpul rânduit se vor libera de ierarhia catolică.

²⁵ Se amintește aici că America a intrat în război în decursul timpului de guvernare a lui Wilson, că în 17 Iulie 1917 a fost publicată cartea „Taina Împlinită” după care în 21 Iunie 1918 funcționarii „Turnului de Veghere, Societate de Biblie și Tractate” au fost condamnați fiecare la optzeci de ani de temniță, și anume printr'un judecător care a executat porunca domnului Wilson și a ierarhiei romano-catolice. În decursul timpului în care a fost Wilson în oficiu s'a întâmplat și aceea că clerici catolici și protestanți au ținut în Filadelfia o conferință pentru a perfecționa planurile pentru nimicirea clasei Samson. În acest scop s'a luat o rezoluțiune și s'a adus la Washington cu rezultatul că senatului i s'a prezentat un proiect de lege după care o călcare a legii așa zise a spionajului trebuie să fie pedepsită cu moartea și toți călătorii de lege de felul acesta trebuie să fie aduși înaintea curții marțiale. În acest timp a fost în Departamentul Justiției John L. O'Brian un ultra-bisericos, adică om de al bisericii, care deși a fost protestant a lucrat mână în mână cu catolicii și prigonise deja alți oameni cinstiți în organizațiunile bisericesti din pricina ereziei, și el a purtat lupta împotriva clasei Samson. Cu ajutorul și prin ațâțarea unui cavaler încarnat de a lui Columb proiectul de lege amintit mai sus a fost adus înaintea senatului. Un general al armatei Statelor-Unite a declarat liber și deschis că cu acest proiect de lege s'a intenționat „a prinde pe Studenții Bibliei”, adică pe clasa antilipică Samson.

²⁶ Părul lui Samson crescuse din nou și el a stat din nou în favoarea lui Dumnezeu. După războiul mondial și cu o deosebire în anul 1922 clasa Samson a fost restatornicită în favoarea lui Dumnezeu și ea a luat parte la lucrul mărturiei cu o energie ca niciodată mai înainte. După aceea preoții tuturor claselor și religiunilor s'au unit laolaltă și au început să prigonească pe clasa Samson, nu numai în America, ci în toate țările „creștinătății”. În decursul celor șapte ani din urmă a avut loc o prigonire nelegiuită, neînecată, a martorilor lui Iehova în New Jersey și în multe alte ținuturi ale pământului; această prigonire ce se face disprețuind Constituțiunea țării continuă cu rezultatul că mii de urmași credincioși și sinceri ai lui Christos Isus au fost maltratați, arestați și aruncați în închisoare. În anul 1929 Mussolini și Vaticanul au încheiat un tractat laolaltă prin care sediul Papei a devenit un stat independent, și de atunci încoace ierarhia trimite pe am-

basadorii săi la diferitele țări ale „creștinătății”, ceea ce arată că ierarhia romano-catolică nu reprezintă pe Dumnezeu și pe Christos, deoarece lumea de acum este cu totul sub stăpânirea Diavolului, și Dumnezeu desigur n'ar avea ambadori în organizațiunea Diavolului.

²⁷ Ierarhia a făcut și a semnat o învoală cu stăpânitorii vizibili ai Germaniei și ai Austriei, și ierarhia este de fapt puterea conducătoare înapoi a naziștilor (național-socialiștilor), și ea întrebuițează pe naziști ca să nimicească pe toți cari se împotrivesc ierarhiei catolice. Ierarhia în America face străduințe în scopul de a aduce națiunea sub stăpânirea ei și se îngrijește de aceea ca multe oficii însemnate să fie ocupate de agenți de ai ierarhiei, și cu deosebire de aceea ca funcționarii Departamentului Justiției cari fac anchete să fie agenți de ai ierarhiei cari în purtarea lor cu semenii lor n'au niciun pic de onestitate și simț de dreptate.

²⁸ Dela războiul mondial încoace Filistenii timpului modern au făcut mai departe de răs și de ocară în mod public pe martorii lui Iehova, adică pe clasa Samson, și clasa Samson a fost ocărâtă până în ziua de astăzi fără încetare din pricină credincioșiei sale față de Dumnezeu și Christos. Catolicii bigoși și protestanții, cari cred orbește, neștiind pentru ce sunt de fapt religioși, sub influența seducătoare a preoșimii i-au ajutat să îngâmădească ocări asupra martorilor lui Iehova. Întocmai după cum a fost tratat Samson de popor: „Și când l-a văzut poporul, au lăudat pe dumnezeul lor, zicând: „Dumnezeul nostru a dat în mâinile noastre pe vrăjmașul nostru, pe acela care ne pustia țara, și ne înmulțea morții [și a ucis mulți dintre ai noștri, trad. Miniatură]”. — Judecătorii 16:21.

²⁹ Situația economică rea a lumii care din 1929 a devenit și mai rea a fost întrebuițată de Filistenii de astăzi și aliații lor, fruntașii turmelor, ca stare excepțională pentru adoptarea de legi apăsătoare ca să facă în felul acesta un sfârșit lucrului martorilor lui Iehova; și în scopul acesta au pus la punct o campanie energetică pentru a discredita pe Iehova și pe martorii săi în ochii oamenilor, și cu aceasta au și avut într-o anumită măsură succes.

³⁰ Întocmai după cum Filistenii au încercat pe Samson, pe prizonierul lor orb, cu insulte, tot așa în anii din urmă și Filistenii de astăzi au tratat tot mereu în mod insultător pe clasa servului lui Iehova care este oarbă față de toate scopurile afară de serviciul lui Iehova. Ei au răspândit prin ziarele lor minciuni răutăcioase despre acești martori în timp ce răspândirea adevărului ar fi fost cu mult mai folositoare pentru ei. Ei și-au bătut joc de martorii lui Iehova prin presă și i-au numit oameni smintiți cu părul lung și „cult” sau „sectă” cari nu trebuiesc luați deloc în serios. Ei au voit să facă prin aceasta pe martorii lui Iehova de răs și de rușine, întocmai așa după cum s'au purtat Filistenii cu Samson. „In bucuria inimii lor, au zis: „Chemați pe Samson, ca să ne desfăteze!” Au scos pe Samson din temniță, și el a jucat în-

înțea lor. L-au așezat între stâlpi”. — Judecătorii 16:25.

³¹ Domnii mari ai Filistenilor și doamnele lor mari au pregătit un chef desfrânat și desmățat pe spinarea poporului de rând și au poruncit să fie adus înaintea lor Samson ca să-și bată joc de el. În acest loc al dramei profetice Samson a trebuit să oferească o priveliște mizerabilă și caraghioasă. Părul său lung și barba sa stufoasă cari s'au făcut ca păsla, acoperit peste tot de murdăria și gunoiul temniței, orb de amândoi ochii și îmbrăcat în sdreanța închisorii, în starea aceasta trebuie ca oferit o priveliște de care oamenii cu cugetare nelegiuită și stricată s'au putut bine desfăta. Timp de douăzeci de ani Samson a fost o groază pentru Filistenii și acum s'a aflat în puterea lor înjosit peste măsură de mult, și Filistenii s'au cugetat să-l întrebuițeze pentru restul zilelor sale spre desfătarea lor. Așa au fost deschise și în 1919 temnițele literale și clasa Samson a fost scoasă afară; ea s'a aflat însă de fapt încă tot sub împiedecare mare, și a fost în ochii preoșimii, a Filistenilor de astăzi, grozav de umilă și a oferit o priveliște ciudată. Reprezentanții pământești ai lui Satan sub conducerea funcționarului său principal Gog (Ezechiel 38:1—4; 39:1—4) au împreună mai strâns pe cler, atât pe cel catolic cât și pe cel protestant, în conspirațiunea sa. Scopul principal al lui Satan a fost totdeauna să aducă ocară pe numele lui Iehova și să facă pe oameni să se lepede de Cel Sfânt și să-l blesteme. Satan se servește acum în acest scop de Filistenii de astăzi.

³² Trecuse un timp oarecare dela războiul mondial, și clerul unit își turnase pe gât peste măsură de mult din vinul „viei pământului” (Apocalips 14:17—20) și mintea lui căuta desfătare. Compară cu aceasta raportul despre ospățul lui Belșazar: „Și în cheful vinului, a poruncit să aducă vasele de aur și argint, pe cari le luase tatăl său Nebucadnețar din Templul dela Ierusalim, ca să bea cu ele împăratul și mai marii lui, nevestele și fiitoarele lui”. — Daniel 5:2.

³³ „Vasele de aur” ale timpului modern sunt martorii credincioși ai lui Iehova cari aduc mesajul lui Dumnezeu aceloră cări au urechi de auzit, și fiindcă ei sunt reprezentanții lui Iehova, Diavolul și reprezentanții sai își găsesse desfătarea în aceea că-i defăimează.

³⁴ Samson a fost adus înaintea adunării domnitorilor Filistenilor pentru ca desfătarea serbării să se mărească și desfrânarea ei să întrecă toate marginile. O mare mulțime compusă din mai mult de șase mii de Filistenii se adunase în acest loc de adunare și ținea acolo serbarea ei de bucurie. Samson care a stat în mijlocul acestei orgii a fost cu totul orb față de ce s'a întâmplat acolo; însă ochii înțelegerilor sale, văzul său mental, au fost clari și el a fost hotărât să se îndrepteze dacă se poate fapta sa de mai înainte și să-și pună în joc tot ce are pentru onoarea numelui lui Iehova. Samson a fost pus acolo de Filistenii „ca priveliște în mijlocul ocărilor și necazurilor”. (Evrei 10:33). El a suferit umilirea sa cu răbdare

și a așteptat ocazia pentru a-și descoperi lăria dată de Dumnezeu despre care Filistenii n'au știut nimic. Fără îndoeală lui Samson i-a venit atunci în minte că Dumnezeu de aceea l-a lasat să ajungă în această stare de mare oară și înjosire pentruca cu această ocazie să-și poată îndeplini cel mai puternic serviciu spre justificarea numelui lui Iehova. Samson s'a încrezut în Domnul și l-a recunoscut în toate caile sale, și acum Domnul a înnoit și a înmulțit puterea lui Samson. „Dar ceice se încred în Domnul își înnoiesc puterea, ei se înalță cu aripi ca de vulturi: aleargă și nu obosește, umblă, și nu ostenește”. — Isaia 40:31.

* Să se pună acum această parte a dramei profetice față în față cu faptele fizice cari s'au întâmplat în anii de curând trecuți. Servii credincioși ai lui Iehova preumbrăși prin Samson au fost în decursul acestui timp pretutindeni un obicei de batjocură și de oară pentru clerul tuturor confesiunilor și pentru aliații lor. Fără să fie seamă de binecuvântarea bogată vizibilă a Domnului peste martorii săi, presa publică, pusă în acțiune de Filistenii de astăzi, a defăimat și insultat pe martorii lui Iehova prin aceea c'a publicat tot mereu neadevăruri despre ei. Din amvon și în școlile publice ale corpurilor legiuitoare și din partea funcționarilor legii Filistenilor de astăzi s'au vărsat încontinuu batjocură și dispreț și minciuni peste Iehova și martorii săi. Acești martori au fost puși „ca privești” înaintea mulțimii, și anume atât prin oară cât și necazuri; iar alții cari n'au fost făcuți ei înșiși de răș și de oară au suferit ca tovarășii acestor credincioși cari au fost maltratați în felul acesta. Când gazetele cu deosebire presa ierarhiei au ocazie să publice ceva despre martorii lui Iehova, atunci în mod intenționat nu dau atenție adevărului și lipăresc minciuni și răd infundat și se deslătează de aceasta în desfrământarea lor beată. Când Filistenii și-au bătut joc de Samson, au ocărât numele lui Iehova și au lăudat pe Diavol prin dumnezeul lor Dagon. În timpul modern Filistenii de astăzi prin faptul că și-au bătut joc de martorii lui Iehova au insultat îndrăznel numele lui Iehova, și în acelaș timp au lăudat pe Diavol și pe organizațiunea sa.

26 „Cine este orb, dacă nu robul Meu?” zice Domnul. Clasa credincioasă Samson trebuie să fie acum oarbă față de toate, afară de facerea voinței lui Dumnezeu. În timpul prezent de prigonire acești martori credincioși cari sunt orbi față de toate lucrurile, afară de serviciul lui Dumnezeu, aud următoarele cuvinte de mângâiere din Cuvântul lui Dumnezeu scrise de mult timp spre folosul lor: „Să nu vă părăsiți dar încrederea voastră, pe care o așteaptă o mare răsplătire! Căci aveți nevoie de răbdare, ca, după ce ați împlinit voia lui Dumnezeu, să puteți căpăta ce v'a fost făgăduit”. — Evrei 10:35, 36.

27 Inima lui Samson trebuie c'a ars de indignare dreaptă din pricina ocărilor aruncate asupra numelui lui Iehova când a fost „așezat între stâlpi”-i cari sprijineau sala mare. El a ars de dorința să fie întrebunțat acolo spre slăvirea lui Dumnezeu și spre justificarea numelui său, Iehova a condus

drama și el a făcut să se nască în mintea lui Samson cugetarea cum ar putea fi întrebunțat, și aceasta trebuie c'a mișcat adânc inima lui Samson. Așa a fost și clasa Samson dâritoare să facă ceva spre cinstea și lauda numelui sfânt al lui Iehova în timp ce-a fost ocărită, maltrată, defăimată, arestată și aruncată în închisoare din pricina credincioșiei sale față de Iehova. Cei doi stâlpi ai templului lui Dagon au sprijinit acoperișul pe care luaseră loc aproximativ trei mii de persoane, și un număr tot așa de mare sau poate că chiar și mai mare a fost pe catul de jos, și dacă se adauge numărul lacheilor și al altor servitori prezenți, rezultă un număr încă și mai mare decât șase mii de persoane. Ce reprezintă cei doi stâlpi?

33 Clădirea a fost o casă a lui Satan vizibilă pentru ochii omenești și în ea au fost adăpostiți oamenii adunați acolo. Casa reprezintă prin urmare organizațiunea vizibilă a lui Satan în care devotații lui au banchetuit, au lăudat numele lui și au bleșemat pe Iehova Dumnezeu. Dela venirea Domnului Isus la templul lui Iehova, grupele stăpânitoare sau domnitorii pământești ai organizațiunii vizibile a Diavolului s'au adunat în templul său, și cei doi stâlpi ai lui cari-l sprijinesc sunt: 1) sustinerea că puterile stăpânitoare ale pământului căroră trebuie să li se aducă laudă sunt oamenii religiei, domnitorii comerțului și instrumentele politice, și că de aceea aceștia formează „ințele stăpâniri” cari sunt rânduile de Dumnezeu și căroră trebuie să le fie supus fiecare fără să fie seamă de ceace zice Dumnezeu. Aceasta firește este o răstălmăcire a scripturii din Romani 13:1, 2. „Aceste „ințele stăpâniri” sau grupe stăpânitoare vizibile sunt oamenii cari au toate mijloacele, imputernicire deplină și destoinicia să aducă pe seama poporului bunăstare, siguranță și pace pe pământ și să facă din pământ un loc unde să se poată trăi bine; numai acești doi stâlpi antitipici vor îmbrăca pământul în măreție și frumusețe, și apoi poate fi invitat și Christos Isus să vină și să-l vadă. În acest scop au organizat Liga Națiunilor și Curtea de arbitraj din Haga, au încheiat o mulțime de tractate de pace, au proclamat anul sfânt, au făcut o mulțime de așa zise planuri de restabilire ca de pildă planul pentru nimicirea de porci și de grâne în scopul ca prețul porcilor și grânelor rămase să se urce și în acelaș timp, s'au pus mai departe dări grele pe popor pentruca milioanele de oameni să depindă de mila statului și astfel să-i fie puși dictatelor sale politice. Ei au organizat și pus în aplicațiune metode de guvernare ca fascismul, nazismul (național-socialismul) și alte forme de dictatură, și au lăudat pe acești dictatori ca mântuitorii omului în loc să deie onoarea lui Dumnezeu și Regelui său. Inapoi mișcării acesteia întregi stă ierarhia romano-catolică, și ea a înțeles să se facă puterea stăpânitoare în multe națiuni prin diferite planuri și sub diferite nume. Oamenii ca Hitler, Mosley, Mussolini și alții sunt numai instrumente în mâinile organizațiunii „negre” a cărei agenți secreți sunt Iezuiții. Din cercuri competente se svonește că Mosley și Roosevelt au călătorit un

timp oarecare împreună, pe mare înainte de ce Roosevelt a fost ales președinte al Statelor-Unite. Deși Mosley în Anglia pare a fi socialist, în realitate mișcarea pornește dela ierarhia romano-catolică pentruca în felul acesta să-și câștige un pretext să pună mâna pe Imperiul Britanic și să-l stăpânească pe față. Tot așa și mișcarea socialistă și comunistă despre care se vorbește acum atât de mult în America cu deosebire din partea clericilor, fost născută și introdusă de ierarhia romano-catolică și complicii ei pentru a da organizațiunii romano-catolice o ocazie și un pretext să bage America „în buzunar” și să stăpânească țara printr'un dictator crud.

³⁹ De un timp încoace clasa Samson formată din martorii credincioși ai lui Dumnezeu de pe pământ a fost așezată între acești doi stâlpi ai organizațiunii lui Satan. Iehova a făcut cunoscut în felul său bun acestor credincioși ai săi însemnarea „două semne în cer” (Apocalips 12:1—3) și i-a făcut să înțeleagă că unul dintre semnele acestea reprezintă pe organizațiunea lui Satan; și martorii lui Iehova înțeleg acum clar că cei doi stâlpi ai părții vizibile a organizațiunii sunt într'adevăr cei arătați mai sus. Din mila lui Dumnezeu au primit acum o înțelegere justă cu privire la „înaltele stăpâniri” și au învățat că aceste „înalte stăpâniri” sunt numai Iehova și Christos Isus singuri. Ei văd acum limpede că cei doi stâlpi cari sprijinesc pe organizațiunea vizibilă a lui Satan sunt falși și înșelători, și că singura speranță pentru omenire este împărăția lui Dumnezeu prin Christos Isus servul său ales și „orb”.

O r b

⁴⁰ Samson a fost orb de tot, și ca orb a jucat acolo în dramă rolul prin care a fost preumbrit „servul credincios” al lui Iehova care acum este orb față de toate afară de serviciul lui Iehova spre justificarea numelui său: „Și Samson a zis tinărului care-l ținea de mină: „Lasă-mă, ca să mă pot atinge de stâlpii pe cari se reazimă casa, și să mă reazim de ei”. (Judecători 16:26). Samson a știut că acolo au fost doi stâlpi cari au sprijinit casa, deoarece el a văzut fără îndoială acea casă puternică cu ocazia unei vizite de mai înainte în Gaza, și acum s'a putut folosi bine de cunoștința sa. El s'a arătat ca și cum ar fi slab și ca și cum ar avea lipsă de odihnă și a rugat să i se permită să se atingă de stâlpi cari au susținut casa. Așa arată și martorii lui Iehova sub capul lor, Christos Isus, ca și cum ar fi slabi deoarece sunt puțini la număr și nu sunt bogați în bunurile acestei lumi și nu au nici putere politică și nici influență. Ei se încred pe deplin în Iehova și în Regele său. Samson, orb față de vorbele înșepătoare, batjocurile și înjurăturile cu cari a fost acoperit, s'a hotărât acolo să se aducă într'o pozițiune în care ar putea onora numele lui Iehova. În chip asemănător din 1922 clasa Samson, oarbă cum este față de ocările, vorbele sau aluziunile înșepătoare, bajocurile și insultele continui cu cari este acoperită, este hotărâtă să se pună într'o pozițiune în care ar putea avea parte la justifi-

carea numelui lui Iehova. Ea vede că tocmai aceasta este scopul pentruca a ales Iehova din lume un popor pentru numele său, și anume pentruca să vestească lauda sa. — Faptele apostolilor 15:14; 1 Petru 2:9, 10.

⁴¹ Aceasta a trebuit să fie o ceată galagioasă care s'a tăvălit acolo într'o petrecere desfrănată atât pe acoperiș cât și sub acoperiș, și ei toți au batjocorit într'un fel sau altul pe Samson: „Casa era plină de bărbați și de femei; toți domnitorii Filistenilor erau acolo, și pe acoperiș erau aproape trei mii de inși, bărbați și femei, cari priveau la Samson, cum juca”. — Judecători 16:27.

⁴² Mai marii Filistenilor se adunaseră acolo din toate cetățile aliate. Ei au batjocorit pe Izraeliții de cari se temuseră mai înainte așa de mult, și fără îndoială ei mai aveau și acuma teamă că Samson ar putea face ceva, însă ei au știut că au fost mulți și au avut pe Samson într'o situație în care l'au putut supraveghea. Tot așa stă lucrul și în ziua de astăzi cu Filistenii timpului modern când se gândește la situațiunea lor și aud ce are de zis clasa Samson, așteaptă plini de frică lucrurile ce s'ar putea întâmpla; în acelaș timp însă se încred în puterea lor unită și socotesc că au pe clasa Samson într'o situațiune în care o pot supraveghea și înlătura după voia lor.

Rugăciunea sa

⁴³ Atunci Samson s'a rugat la Iehova, și așa se roagă și clasa Samson fără încetare la Dumnezeu. (1 Tesaloniceni 5:17). În el însuși Samson n'a avut puterea să dărâme acea casă mare, însă Iehova a fost gata să-i deie toată puterea necesară. Clasa Samson de asemenea nu are putere să dărâme clădirea lui Satan, însă Dumnezeu îi dă putere să anunțe scopul său de a face tocmai acest lucru. (2 Corinteni 10:4). „Atunci Samson a strigat către Domnul, și a zis: „Doamne, Dumnezeule! Adu-ți aminte de mine, Te rog; Dumnezeule, dă-mi putere numai de data aceasta, și cu o singură lovitură să-mi răzbuin pe Filistenii pentru cei doi ochi ai mei!” (Judecători 16:28). Rugăciunea lui Samson a fost rostită fără îndoială tare pentruca Filistenii să audă și să știe prin cine se va îndeplini nimicirea lor.

⁴⁴ În acelaș chip se roagă astăzi clasa Samson la Dumnezeu și cheamă tare în ajutor numele său și vestese în toate părțile mesajului său pentruca Filistenii să-l audă și să aibă ocazie să știe prin a cui putere vine nenorocirea lor peste ei. „Să știe că eu sunt Iehova”. Rămășița își dă seama pe deplin de însemnarea marii chestiuni de controversă care se va decide acum, ea cunoaște situația care va aduce deciziunea și se roagă la Iehova să-și arate puterea și să dărâme organizațiunea nelegiuită. „Invață-mă să fac voia Ta, căci Tu ești Dumnezeul meu. Duhul Tău, Doamne, înviorează-mă; în dreptatea Ta, scoate-mi sufletul din necaz! În bunătatea Ta nimicește pe vrăjmașii mei, și pierde pe toți potrivnicii sufletului meu, căci eu sînt robul Tău”. (Psalm 143:10—12). „Dumnezeule, fă-i ca vârtejul de praf, ca paiul luat de vînt, ca focul care arde pădurea, și ca flacăra,

care aprinde munții!... Ca să știi că numai Tu, al cărui Nume este Domnul, Tu ești Cel Prea Înalt pe tot pământul". — Psalm 83:13. 14. 18.

Samson a strigat: „Dumnezeule, dă-mi putere numai de data aceasta”. El a știut că aceasta va fi ultima străduință și a dorit să facă prin aceasta tot ce s'a putut face. Aceasta este „ziua lui Iehova” și aceasta este numai „o singură zi”. Aceasta este ocazia de a justifica numele lui Iehova, și anume „numai de data aceasta”. „Va fi o zi deosebită, cunoscută de Domnul”. (Zaharia 14:7). Martorii credincioși ai lui Iehova reprezentați aici prin Samson sunt hotărâți să se folosească cât se poate de bine de această zi, fără să fie seamă de urmările care le-ar putea veni din aceasta prin oameni. Samson cel orbit de tot a știut că și trebuie să moară. Și cei din clasa Samson, cari sunt orbi față de toate afară de facerea voinței lui Dumnezeu spre justificarea numelui său, știu că trebuie să moară și ei vor face bucurios aceasta, și sunt hotărâți să moară afară în serviciul Celui Prea Înalt. Ei sunt atât de orbi față de toate celelalte lucruri încât refuză să se lese hătuși din cale ca să-și îndrepte atențiunea asupra unui alt lucru” pentru a fi un urmaș adevărat al lui Christos Isus. (Filipeni 3:14). Amenințările, împotrivirile, atacurile, închisoarea și maltrătarile nu vor putea opri pe rămășița credincioasă de a-și îndeplini făgăduința solemnă pe care a făcut-o lui Dumnezeu. „Fii credincios până la moarte, și-ți voi da cununa vieții”, așa sunt hotărâți ei să facă. — Apocalips 2:10.

Ochii săi

Samson s'a rugat ca să fie răzbunat pe Filistenii pentru „cei doi ochi ai săi”. Alte traduceri ale acestui text sună: „Ca că-mi răzbun pentru unul din cei doi ochi ai mei”. (Paralel, și altele). „Ca să fiu răzbunat cu o singură răzbunare pentru unul din cei doi ochi ai mei”. (Rotherham, nota marginală, traducere engleză) Samson a putut atribui orbirea unuia din ochii săi cu drept faptului că a cedat Dalilei, prin cecece s'a preumbrit sau reprezentat clasa servului Domnului devenind neglijentă și făcând într'o anumită măsură un compromis în anul 1918. Orbirea celui-alt ochi a fost pusă pe drept în sarcina Filistenilor, pentru cecece au trebuit să deie socoteală lui Dumnezeu deoarece Samson a fost servul său. Samson n'a strigat la Dumnezeu pentru răzbunare personală, ci pentru justificarea numelui lui Iehova. Martorii lui Iehova de asemenea nu se roagă ca din pricina lor Filistenii de astăzi să fie pedepsiți cu răzbunare, ci pentru justificarea numelui lui Iehova. Neglijența proprie a clasei Samson,—din pricina căreia Dumnezeu s'a supărat odinioară pe ei pe care le-a iertat-o deoarece i-a luat iarăși în favoarea sa, — a contribuit la orbirea ei parțială; însă Filistenii de astăzi sunt răspunzători pentru orbirea ei completă, și clasa Samson se roagă pentru răzbunare pe Filistenii de astăzi spre justificarea numelui lui Iehova. O astfel de răzbunare sau justificare are de-a face cu martorii săi, deoarece sunt reprezentanții lui Iehova

și cei huliți de dușmani. Impotriva cărora dușmanii au conspirat ca să-i nimicească. Prin prigonirea acestor martori Filistenii de astăzi au ocărât numele lui Iehova, și acum trebuie să se încheie socoteala și numele său sfânt trebuie să fie justificat. Filistenii au adus pe servii lui Dumnezeu în necaz atât în zilele lui Samson cât și în timpul modern fără motiv. (Zaharia 1:15). Rolul pe care l-a jucat Samson în această parte a dramei în legătură cu orbirea sa, a reprezentat faptul că martorii lui Iehova, servii Celui Prea Înalt au devenit orbi față de toate afară de voința lui Dumnezeu, întocmai după cum Christos Isus a fost orb față de toate celelalte lucruri. (Isaia 42:19). Iehova n'a împuternicit pe Filistenii să orbescă pe Samson, și tot așa de puțin a însărcinat pe Filistenii de astăzi să pricinuiască orbirea clasei servului său credincios. Străduințele în această privință ale Filistenilor prezentului sunt prin urmare o insolență sau îndrăzneală în ochii Domnului, și vor trebui să deie socoteală despre aceasta. Ei au hulit numele său prin faptul că au înjurat și maltratrat intenționat pe martorii săi, și de aceea trebuie să sufere și vor și suferi nimicire din mână Domnului.

Publicarea Cuvântului și numelui lui Iehova este de o importanță mai presus de toate, și aceasta trebuie să se întâmple înainte de nimicirea Filistenilor de astăzi. „Și, Samson, a îmbrățișat amândoi stâlpii dela mijloc pe cari se sprijinea casa, și s'a rezemat de ei; unul era la dreapta lui, și altul la stânga”. (Judecătorii 16:29). Filistenii cugetând că puterea lui Samson este înfrântă și neînțelegând că părul său lung a reprezentat o-șara ce cade asupra unui serv credincios și din acest motiv i-a dat Dumnezeu putere din nou, au izbucnit într'un răs batjocorilor când și-a rostuit rugăciunea și au continuat să ocărască pe Dumnezeu. În chip asemănător privesc și Filistenii moderni în ziua de astăzi la martorii lui Iehova ca la o ceată de slăbănogi, nu dau atențiune spuselor și mărturiei lor pe care o înmâncază, ei continuă să rădă batjocorilor despre aceasta și să ocărască numele sfânt al lui Dumnezeu. Inșă clasa Samson este plină de credință întocmai după cum Samson și-a îndeplinit lucrarea prin credință: „Samson a zis: „Să mor împreună cu Filistenii”. S'a plecat cu toată puterea, și casa a căzut peste domnitorii și peste tot poporul care era acolo. Cei pe cari i-a prăpădit la moartea lui au fost mai mulți decât cei pe cari-i omorise în timpul vieții”. — Judecătorii 16:30.

Rugăciunea lui Samson a fost ca să moară împreună cu Filistenii, cecece arată că el n'a căutat un folos personal, ci a fost gata bucurios să moară ca să justifice numele lui Iehova și să-și dovedească integritatea sau neprihănirea față de Iehova. Martorii lui Iehova știu astăzi că sunt înconjurați de dușmani de moarte, și că pentru a putea lua parte la justificarea numelui lui Iehova trebuie să continue serviciul său al vestirii numelui său, și că aceasta va aduce asupra capului lor mânia dușmanului; însă ei voiesc mai bine să moară în felul acesta decât în altfel. Ei

sunt hotărâți să slujească pe Dumnezeu până la ultima răsufare. Ocara, insulta, maltratarea și înțemnițarea de cari au parte tot mereu nu-i va împiedeca să rămână credincioși în devotamentul și serviciul lor pentru Iehova. Martorii lui Iehova merg acum în puterea lui pe care li-o dă prin Christos Isus. Capul lor, în toate părțile și implinesc voința lui Dumnezeu, și încovoie „stâlpii” Filistenilor de acuma cu toată puterea lor și proclamă mai departe lauda lui Iehova.

²⁹ Samson a murit credincios însemnării numelui său, aceasta este „distrugător” sau „nemicilor”. În această parte din urmă a dramei profetice Samson a reprezentat activitatea numită „lucrul Eliseu” al poporului credincios al lui Dumnezeu, care lucru a fost preumbrit prin ceea ce a făcut profetul Eliseu. Cei ce fac lucrul Eliseu trebuie să-și sfârșească cursul în moarte, și prin aceasta isprăvesc mai mult decât s'a înfăptuit în decursul periodului Ilie. După cum este scris „cei pe cari i-a prăpădit la moartea lui au fost mai mulți decât cei pe cari-i omorise în timpul vieții”, și tot așa stă treaba și cu servii lui Dumnezeu, după cum arată lucrul perioadelor Ilie și Eliseu ale bisericii sau adunării. Din aceasta și din alte scripturi pare a reieși că această parte a dramei ilustrează începutul Armagedonului, însă nu sfârșitul. Faptul că Samson a murit cu ocazia prăbușirii clădirii Filistenilor nu înseamnă că întreagă clasa Samson va merge în moarte la începutul Armagedonului și tot așa de puțin la sfârșitul lui. Punctul care este accentuat aici în mod deosebit prin drama profetică este credincioșia lui Samson și aprobarea sa, prin urmare credincioșia clasei Samson. Samson a primit aprobarea lui Iehova din pricina credincioșiei sale, și în cliș asemănător primește și clasa Samson prin faptul că rămâne credincioasă până la moarte aprobarea finală a lui Iehova. Alle scripturi arată că o parte a rămășiței va rămânea în viață în decursul Armagedonului. Prin urmare tabloul Samson arată și accentuează credincioșia martorilor lui Iehova până la moarte, nu însă timpul deosebit sau felul morții lor.

³⁰ Nimeni nu poate critica cu drept pe Samson și cursul vieții sale. El a fost servul lui Iehova și a jucat rolul cu care a fost însărcinat, prin ceea ce a trebuit să prezică evenimente viitoare de mai mare importanță. Dumnezeu a pus să se scrie o dare de seamă despre Samson și faptele sale, și această dare de seamă zice între altele: „Prin credință... au făcut dreptate,... au astupat gurile leilor,... s'au imputernicit din slăbiciune, au suferit batjocuri, bălăi, lanțuri și închisoare... ei, de cari lumea nu era vrednică... au fost lăudași pentru credința lor”. — Evrei 11:32—39.

³¹ Ce s'ar putea spune mai mult despre un serv credincios? O astfel de dare de seamă nu poate reprezenta decât o singură clasă de oameni cari vor fi credincioși lui Dumnezeu și adevărați față de el până la moarte; și tocmai aceasta este ce trebuie să facă rămășița credincioasă și va și face. Membrii rămășiței nu pot fi insultați pe drept din pricina cursului pe care-l urmează în

serviciul lui Iehova, deoarece ei sunt servii lui și execută voința lui. Ei sunt în prezent obiectul a tot felul de insulte însă ca în cazul lui Samson lumea nu este vrednică de acești credincioși, și dacă răbdă în mod credincios până la sfârșit vor primi o marturie bună și aprobarea veșnică a lui Iehova. Spre încurajarea lor Dumnezeu a pus pe apostol să scrie acelor cari-i sunt devotați totdeauna și sunt credincioși în serviciul său: „Dacă faceți lucrul acesta, nu veți aluneca niciodată. În adevăr, în clișul acesta vi se va da din belșug intrare în Impărăția vecinică a Domnului și Mântuitorului nostru Isus Hristos”. (2 Petru 1: 10, 11). Clasa servului lui Iehova, orăbă față de tot ce este din lumea aceasta, are acum o vedenie clară a împărăției glorioase sub domnia lui Christos care va justifica pe deplin și veșnic numele sfânt al lui Iehova. Și despre clasa servului său credincios Iehova zice: „Ai văzut multe, dar n'ai luat seama la ele; ai deschis urechile, dar n'ai auzit: Domnul a voit, pentru dreptatea Lui, să vestească o lege mare și minunată”. — Isaia 42: 20, 21.

³² Drama profetică pe care a făcut-o Dumnezeu și în care Samson a jucat un astfel de rol preeminent, trebuie să aducă în timpul de acuma mare satisfacțiune și încurajare martorilor lui Iehova. Acum pot să vadă pentru ce i-au trădat frații lor de mai demult reprezentați prin Dalila; pentru ce continuă Filistenii de astăzi să-i prigonească, și ce necesar este pentru ei să continue statornic să servească pe Domnul până la sfârșit în credință și credincioșie. Această dramă profetică dovedește peste orice îndoială că fiecare din clasa templului care dorește să primească aprobarea finală a lui Iehova trebuie să-i rămână credincios ca servul său orb până la moarte. Omorirea celor șase mii sau mai mulți de Filistenii cu ocazia năruirii templului lor n'a fost o nimicire completă a Filistenilor. Citarea acesteia s'a rezervat pentru un timp de mai târziu, și din aceste scripturi reiese după cât se pare că clasa de martori credincioși ai lui Dumnezeu mai are de jucat unele roluri importante preumbrite în dramel profetice ale lui Dumnezeu.

Intrebări pentru studiu

Alin. 10—16. Arată împrejurări și fapte în cari versetele 20 și 21 s'au împlinit. Ce arată aici că în acest punct Dumnezeu a fost supărat pe Samson sau clasa Samson?

Alin. 17—20. În armonie cu scripturile relatate, ce-a însemnat pentru Samson că părul său a crescut din nou? Aplică această parte a tabloului profetic.

Alin. 21—27. Descrie situația în care sunt văzuți Filistenii moderni, și ce situație a fost prezisă în versetul 23.

Alin. 28, 29. Ce stări au fost anunțate dinainte prin versetul 24?

Alin. 30—35. Care atitudine a Filistenilor de astăzi împlinește tabloul profetic din partea întâia a versetului 25? Compară aceasta cu raportul despre ospățul lui Belșajar.

Alin. 36, 37. Descrie starea lui Samson în această scenă (partea ultimă a versetului 25) precum și starea clasei Samson care a fost arătată aici dinainte.

Alin. 38, 39. Ce s'a preumbrit prin casa și cei doi stâlpi cari au sprijinit-o?

Alin. 40—42. Ce s'a arătat dinainte prin orbirea totală a lui Samson și prin ceea ce s'a raportat despre el în versetul 26? Aplică tabloul dat în versetul 27.

Alin. 43—46. Aplică la timpul prezent rugăciunea lui Samson către Dumnezeu: „Dă-mi putere numai de data aceasta”; tot așa și cererea sa: „Ca să fiu

răzbunat cu o singură răzbunare pentru unul din cei doi ochi ai mei!”.

Alin. 47—49. Arată motivul pentru ce au așezat Filistenii pe Samson „între stâlpi”. Cum se aplică aceasta la clasa Samson? Arată că versetele 29 și 30 se află în curs de împlinire, și că în felul acesta scopul acestei drame profetice și a raportului despre ea se împlinesc.

Alin. 50—52. Ce arată scriptura cu privire la credințioșia lui Samson? cu privire la scopul raportului despre aceasta? Ce învățătură pentru clasa Samson poate fi văzută în aceasta?

(W. T. din 1 Ianuarie 1936).

INFRÂNGEREA FILISTENILOR

„Vai de locuitorii de pe malurile mării, vai de neamul Cheretiților! Cuvântul Domnului împotriva ta, Canaane, țara Filistenilor este: „Te voi nimici și nu vei mai avea locuitori”. — Tefania 2:5.

IEHOVA a pus să se scrie profeția citată mai sus, evident, în scopul de a anunța dinainte un lucru puternic și nimicitor al mâinilor sale care se va întâmpla la sfârșitul lumii când Regele lui Dumnezeu va fi pus pe tron și va veni la templu pentru ținerea judecării. Când se va face acest lucru minunat va fi o justificare a numelui lui Iehova. Creaturile împotriva cărora se va face acest lucru minunat al lui Dumnezeu sunt dușmanii lui Iehova, și acestea trebuie să fie dușmanii cari au pângărit atât de mult numele Celui Prea Înalt. Ele sunt dușmanii cari au făcut cu știință rău ca să-și satisfacă dorința lor egoistă, și de aceea sunt numiți în Cuvântul lui Dumnezeu „răi”. „Dar cei răi pier, și vrăjmașii Domnului sînt ca cele mai frumoase pășune: pier, pier ca fumul”. (Psalm 37:20). Aceștia sunt dușmanii cari au prigonit crud pe poporul uns al lui Dumnezeu pentru că acești unși spun adevărul despre Dumnezeu și împărăția sa. Se pare că a sosit timpul rânduit ca cei ce iubesc și servesc pe Iehova să primească din mână sa plină de har o cunoștință clară despre nimicirea dușmanilor cari-i prigonesc acum. Acest obiect este acum pentru rămășița de un interes deosebit, și o înțelegere a acestui lucru o va mângâia și înlări și-i va mări nădejdea. (Romani 15:1). „Dumnezeu mă face să-mi văd împlinită dorința față de cei ce mă prigonesc”, aceasta este o făgăduință sigură făcută rămășiței sale unse. (Psalm 59:10). „Ochiul meu își vede împlinită dorința față de vrăjmașii mei, și urechea mea aude împlinirea dorinței mele față de potrivnicii mei cei răi. Cel fără prihană înverzește ca finicul, și crește ca cedrul din Liban”. — Psalm 92:11, 12.

² Dorința poporului credincios al lui Dumnezeu este să vadă nimiciți pe dușmanii săi spre justificarea numelui lui Iehova. Următoarele cuvinte profetice scrise în Scriptură se referesc la timpul prezent: „El mă izbăvește din toate necazurile, și cu ochii mei îmi văd împlinită dorința privitoare la vrăjmașii mei”. (Psalm 51:7). Iarăși zice profetul Domnului: „Da, Dumnezeu va zdrobi capul vrăjmașilor Lui, creștetul capului celor ce trăiesc în păcat”. (Psalm 68:21). „Creștetul capului”

pare a preumbri o clasă de dușmani cari au susținut în mod fățarnic a face voia lui Dumnezeu dar în realitate au fost totdeauna reprezentanții Diavolului. Acești dușmani „vor linge țărîna”. — Psalm 72:9.

Cari dușmani?

³ Ceea ce au făcut Filistenii în legătură cu Izraeliții, a preumbrit lucruri mai mari cari se vor întâmpla la sfârșitul lumii, și aceasta reiese definitiv din cuvintele inspirate: „Aceste lucruri li s'au întâmplat, ca să ne slujească drept pilde, și au fost scrise pentru învățătura noastră, peste cari au venit sfârșitul veacurilor”. (1 Corinteni 10:11). Filistenii au fost prin urmare un popor profetic prin cari au fost prezisi dușmanii speciali cari vor fi activi după venirea Domnului Isus la templu și se vor ocupa cu deosebire cu prigonirea acelor cari slujesc pe Iehova. David a fost uns și a fost făcut rege peste întreg Izraelul, și Abner, care a reprezentat seminițiile nordice și care, evident, a îndeplinit instrucțiunea Domnului de-a aduce pe toți Izraeliții la David, a zis condus fiind de Domnul următoarele cuvinte: „Abner a stat de vorbă cu bătrânii lui Israel, și le-a zis: „Odinioară voi doreați să aveți împărat pe David; puneți-l acum, căci Domnul a zis despre el: „Prin robul meu David voi izbăvi pe poporul Meu Israel din mîna Filistenilor, și din mîna tuturor vrăjmașilor lui”. (2 Samuel 3:17, 18). Această profeție arată clar că Filistenii au preumbrit în mod profetic anumiți dușmani în contra cărora Dumnezeu va înainta radical odată pentru totdeauna la sfârșitul lumii lui Satan. David, regele, a fost un tip al lui Christos Isus prea iubitul lui Iehova care șade acum pe tronul său și ține judecată în templu. Cine sunt acum Filistenii anti-tipici, dușmani deosebiți ai lui Dumnezeu și ai unșilor săi?

⁴ Răspunsul pe scurt este că Filistenii reprezintă sau preumbresc pe ierarhia romano-catolică. Aceasta bine înțeles cuprinde pe toate crea-

lurile cari dau ajutor și sprijinesc cu știința pe ierarhie în facerea lucrului rău al acestei organizațiuni rele. În timpul prezent aceasta, firește, cuprinde întreaga parte oficială a organizațiilor religioase ale așa zisei „creștinătăți”. Organizațiunea lui Satan se compune din trei părți separate și distincte, și anume din elementul religios, comercial și politic; și aceste trei părți au fost preumbrile prin cele trei națiuni Moab, Amon și cei din Muntele Seir. (2 Cronici 20:1, 22, 23). Filistenii se desprind cu deosebire ca elementul religios al organizațiunii lui Satan, și această parte este aceea care are conducerea la prigonirea poporului lui Dumnezeu. Deoarece acest element religios susține a servi pe Dumnezeu dar de fapt nu face aceasta, sunt fățarnici și vrednici de dispreț în ochii lui Iehova.

3 Câteva dovezi cari sprijinesc concluziunea de mai sus au fost publicate deja mai înainte în revista Vestitorul, însă chestiunea este de o importanță atât de mare încât pare a fi bine de a repeta o parte a acelei mărturii și a adăoga mai mult, și de aceea se face aceasta acum aici. Drama profetică în care Samson a jucat un rol foarte important și care a apărut mai înainte în revista „Vestitorul” accentuează ce necesar și important este ca urmașii lui Dumnezeu să-i fie credincioși pe deplin, continuând credincioșia lor, chiar și până la moarte. Punctul principal care va fi cercetat în expunerea sau publicațiunea prezentă se referă la Filistenii și la prigonirea poporului uns a lui Dumnezeu prin Filistenii antilipici precum și ierarea lui Dumnezeu care trebuie făcută și îndeplinită cu privire la acești Filistenii. Faptele următoare să fie examinate prin urmare cu atențiune de toți cari iubesc pe Dumnezeu pentruca să prindă curaj și nădejdea lor să se mărească. Filistenii au fost urmași de ai lui Ham prin Mițraim. (Geneza 10:6, 13, 14; Amos 9:7). Ei au fost închinători ai Diavolului, deoarece dumnezeii lor au fost dumnezeul-pestă Dagon și Baal-Zebub. (Judecătorii 16:23; 1 Samuel 31:8—10; 2 Împărați 1:2, 3). Dumnezeu învinuște pe Filistenii în Cuvântul său că sunt vrăjitori, ceace înseamnă că au fost închinători ai Diavolului și au practicat religia Diavolului (Isaia 2:6). Filistenii emigraseră din Egipt, și Egiptul este un tip al organizațiunii lui Satan. Ei au ocupat o parte a Palestinei dealungul Mării Mediterane, care ținut a fost împărțit de Dumnezeu seminției lui Iuda. Ei au fost totdeauna dușmanii și apăsătorii dinadins ai poporului ales al lui Dumnezeu. Ei reprezintă prin urmare un popor care susține a fi ieșit din organizațiunea lui Satan și a o fi părăsit și care prelinde a se închina lui Dumnezeu, în realitate însă se închină Diavolului și pe el îl servește.

4 Ierarhia romano-catolică este guvernul oficial care controlează și stăpânește religia așa-zisei „creștinătăți”. Ceace a fost cunoscut odinioară ca „Protestantism”, este acum mort, și așa-zii „Protestanți” sunt stăpâniți și controlați de ierarhia romano-catolică. Protestantismul există acum numai după nume, nu însă în realitate. Ierarhia romano-catolică este definită în literatura ei pro-

prie în felul următor: „Ierarhia catolică sau corpul guvernant al bisericii catolice se compune din Prea Sfinția Sa Pontificul Suprem [papa], asistat de Colegiul Sfânt al Cardinalilor precum și de alte Colegii Sfinte sau comitele ecleziastice permanente, cari se compun cu deosebire din cardinali, mai departe din patriarhi, arhiepiscopi și episcopi; din delegați și nuncii apostolici, vicari prefeți și din anumiți egumeni și alți prelați”. — Vezi „The Official Catholic Directory”, 1935.

5 Ierarhia romano-catolică stăpânește prin mijloace nedrepte cugetele și modul de a lucra al multor milioane de oameni cari au bunăvoință însă sunt în neștiință despre adevăr. Ierarhia romano-catolică i-a putut înșela prin aceea că i-a ținut în neștiință. Acum însă a sosit timpul liberării acestor oameni binevoitori de influența rea a ierarhiei, și fără îndoială aceasta este motivul pentruce voiește să facă Dumnezeu cunoscut acum tuturor celor ce-l iubesc adevărul despre scopul său cu ierarhia romano-catolică.

6 Scopul lui Iehova pe care l-a dus mai departe dela început este stabilirea unei stăpâniri sau a unei împărății sub Christos Isus care să guverneze lumea în dreptate. Pânăce va fi introdusă însă această împărăție pe pământ și va fi în activitate deplină, Satan este stăpânitorul sau „dumnezeul” invizibil al națiunilor pământului. Din acest motiv a zis Isus: „Împărăția Mea nu este din lumea aceasta”. — Ioan 18:36.

7 Isus a fixat regula că toți urmașii săi adevărați trebuie să se despartă de lume. Deoarece Isus alege și ia din lume pe aceia cari devin urmașii săi adevărați și-i sunt devotați, cei aleși în felul acesta sunt prigoniți de Satan și sămânța sa vizibilă de pe pământ. (Ioan 15:18—20). Urmașii adevărați ai lui Christos Isus sunt reprezentați prin seminția lui Iuda, deoarece Iuda înseamnă unii cari servesc și preamăresc pe Iehova Dumnezeu. Egiptul reprezintă în Biblie organizațiunea lui Satan sau lumea rea din care trebuie să iasă urmașii adevărați ai lui Christos Isus și să ies. Alții susțin că au ieșit din lume și sânt urmași ai lui Christos Isus, faptele incontestabile însă arată că mulți dintre ei sunt încă tot o parte a lumii lui Satan. Organizațiunea romano-catolică susține a fi ieșit din lume și să asună această pozițiune înaintea oamenilor și susține a reprezenta pe Dumnezeu și Christos Isus; în timp ce faptele incontestabile arată că aceste susțineri sunt false și că ierarhia romano-catolică este o parte a lumii lui Satan. După nume papa este capul ierarhiei romano-catolice, și se susține că primul așa zis „papă” a fost apostolul Petru; aceste susțineri însă nu corespund nicidecum adevărului deoarece sunt combătute atât de Sfânta Scriptură cât și de faptele istorice. Apostolul Petru a fost un urmaș adevărat și credincios al lui Christos Isus, și el s'a ținut cu totul despărțit de lume, în timp ce fiecare papă al ierarhiei romano-catolice a reclamat putere temporală și decăteori a fost cu puțință a și exercitat această putere și a luat parte la afacerile financiare și politice ale acestei lumi. Apostolul Petru n'a avut urmași, și de aceea

a fost cu nepuință pentru vreun om oarecare să ocupe după aceea locul apostolului. El n'a fost niciodată un papă.

10 Tată pe scurt faptele cu privire la dezvoltarea ierarhiei romano-catolice. Satana, urmând tactica sa satornică a înșelăciunii și amăgirii în scopul de a întoarce pe oameni dela Dumnezeu și Christos Isus, s'a pus pe lucru să clădească o organizațiune religioasă și a numit-o „creștinism”, și de aceasta s'a servit la înșelarea oamenilor și ocărârea lui Iehova. După moartea celor doisprezece apostoli ai lui Christos Isus, Satan a clădit pe furis și cu înșelăciune o organizațiune sau un sistem religios care de atunci încolo a fost cunoscut ca „creștinism”. Fiecare biserică sau subdiviziune locală a organizațiunii a avut la început și după aceea episcopul ei; în decursul timpului însă a fost ales și instalat de ierarhie primul papă; aproximativ 1800 de episcopi au servit diferitele părți ale organizațiunii catolice. Episcopul organizațiunii în Roma a fost ales de primul papă. O autoritate binecunoscută declară: „Papa este un titlu ecleziastic care este întrebuițat acum numai la numirea capului bisericii romano-catolice. În secolul al patrulea și al cincilea a fost întrebuițat foarte adeseori în apus pentru vreun episcop oarecare; dar treptat a devenit numirea exclusivă a episcopului din Roma și a devenit astfel titlul său oficial”. — „Encyclopedia Britannica”, volumul 22, pagina 81.

11 Dacă ar fi lipsă de vreo altă dovadă pentru combaterea susținerii că papa ar fi succesorul apostolului Petru, atunci faptul istoric de mai sus ar fi de ajuns pentru acest scop. Timp de mai mult de 300 de ani după moartea apostolului Petru n'a existat papă, însă au existat mulți bărbați în organizațiunea catolică numiți „episcopi”. Prin ce autoritate a putut decide un grup oarecare de oameni că episcopul de Roma a trebuit să urmeze apostolului Petru în oficiu? Cine ar fi putut constata în mod autorizat cine este din cei 1800 de oameni, cari s'au intitulat ei înșiși „episcopi”, urmașul lui Petru, dacă bine-înțeles ar fi fost posibil pentru Petru să aibă un urmaș? Dar fiindcă apostolul Petru n'a fost niciodată un papă și n'a avut niciodată un urmaș, este clar că susținerea papalității este cu totul falsă. O astfel de susținere este absurdă și nu poate fi citată nici cea mai mică dovadă pentru susținerea ei. De când organizațiunea romano-catolică și-a început afacerea cu papi și a început să aibă papi, din când în când postul devine liber, și apoi un astfel de post liber este iarăși ocupat prin faptul că colegiul cardinalilor alege pe unul din mijlocul lor pentru acest oficiu prin votare. Astfel oamenii fără să aiba vreo autoritate dela Dumnezeu sau Christos Isus au format sistemul romano-catolic și au continuat să țină această organizațiune în funcțiune. Tatăl acestei organizațiunii este Satan Diavolul. Ea este fructul planului viclean și plin de succes al Diavolului de a înșela pe oameni și a luli pe Dumnezeu, și prin această organizațiune Diavolului i-a reușit să orbească pe milioane de oameni sinceri cari au fost atrași în organiza-

țiunea romano-catolică și au fost induși să creadă că această organizațiune ar fi o slujitoare a lui Christos în timp ce în realitate această organizațiune servește și ajută pe Diavolul; și astfel oamenii buni cari au sprijinit această organizațiune au servit și ajutat fără să știe pe servii Diavolului. Ierarhia este capodopera planurilor organizațiunii Diavolului de a pângări numele lui Iehova și al lui Christos Isus și de a întoarce pe oameni dela Iehova.

12 Aici este laloc o scurtă referire la istoria sistemului romano-catolic. Dintr'o operă istorică, scrisă de un om cu numele Lord, intitulată „Lumea Veche Romană” sunt citate următoarele: „În secolul prim n'au fost chemați mulți înșelepți sau nobili... În secolul al doilea... a fost o rușine în ochii modei sau puterii de a fi un creștin... Biserica a fost o ceală mică de oameni puri și ireproșabili cari n'au aspirat să dirijeze societatea. Ei însă au atras atențiunea guvernului asupra lor, și au fost priviți de el destul de importanți de a fi prizonieri”. În decursul secolului al doilea „episcopii au devenit oameni cu mare influență nu în societate ci între creștini”. Apoi „s'a început centralizațiunea ecleziastică; Biserica a pus fundamentul politicii și puterii sale viitoare”.

13 Desigur că nu Domnul Dumnezeu a indicat o astfel de politică. Tot așa de sigur este că Diavolul a fost acela care a semănat și a udal sămânța egoismului pentru a-și ajunge scopul nelegiuit. Istoricul citat mai sus continuă: „Secolul al treilea a văzut biserica ca instituțiune devenită mai puternică... învățăturile au fost sistematizate [în crezuri și confuziune]... episcopi renumiți au dominat biserica care creștea... Biserica a avansat repede către o pozițiune care a atras atențiunea omenirii [de sigur a lumii]. Numai în secolul al patrulea, — după ce persecuțiunile imperiale au încetat, după ce Constantin [împăratul Romei păgâne] a fost convertit; după ce biserica s'a aliat cu statul, după ce credința primitivă a fost coruptă; după ce superstiția și filozofia deșartă [favorizată de Diavolul] intrase în rândurile credincioșilor... după ce sinoadele au fost aduse sub influența politică;... după ce politica și dogmatica au mers mână în mână... — s'a întâmplat că oameni cu rang au intrat în biserică. Când creștinismul a devenit religiunea curții și a claselor înalte, a fost întrebuițat pentru susținerea aceluiași rău în contra căruia a protestat la început. Biserica nu numai c'a fost umplută cu erorile filosofiei păgâne, ci afară de aceasta a mai adoptat și o mulțime de ceremonii de ale cultului orientat [cultul Diavolului]... Clerul, ambițios și lumesc, a căutat rang și distincțiune... El a devenit lenes, arrogant, și independent. Poporul a fost exclus din guvernul sau conducerea bisericii. Episcopul a devenit un personaj înalt care a slăpănit și numit pe clerul său... Misiunea bisericii [adevărate] a fost pierdută din vedere într'o alianță degradatoare cu statul”. — Vezi și „Studii în Scripturi”, volumul 2, pagina 281, în englezește.

¹⁴ În acest stadiu al unei organizațiuni degenerate a bisericii așa numită „creștină” a fost născut sistemul romano-catolic. S'a început cu alegerea unui singur episcop din mijlocul multor episcopi, și anume a episcopului din Roma ca primul papă. De atunci până astăzi sistemul romano-catolic numit și ierarhia romano-catolică a stăpânit peste milioane de oameni prin superstiție, frică și învățături mincinoase. Filistenii din vechime au emigrat din Egipt și au venit în țara Palestina. Vechiul Egipt este întrebuințat adeseori în Scriptură pentru a reprezenta lumea sau organizațiunea lui Satan. Biserica creștină s'a început prin aceea că oamenii au ieșit din lume și s'au despărțit în mod hotărât de lume, adică de Egiptul antitipic. (Apocalips 11:8). Prin violențe și înșelăciune Satan a sădit în mijlocul acelor creștini bărbați ambițioși cari în cele din urmă au dobândit puterea peste organizațiune. Apoi organizațiunea a devenit stricată și a rămas stricată, și de atunci încolo nici-o încercare de a o reforma n'a reușit. Oameni cinstiți și necinstiți au trăit alături în aceste sisteme bisericești; după providența lui Dumnezeu însă a sosit acum timpul când cei sinceri, oamenii binevoitori, trebuie să audă adevărul și să aibă ocazie să se despartă de organizațiunea nelegiuită care pângărește numele lui Iehova și să se unească pe deplin cu organizațiunea de sub Christos.

Țara Iuda

¹⁵ Când Iehova a condus prin Iosua pe poporul lui ales, Izraeliții, din Egipt în țara Palestina, a împărțit această țară între seminții; seminției Iuda i s'a împărțit cu această ocazie toată țara din sudul Mării Moarte până la Marea Mediterană. (Iosua 15:1—17). Ei au găsit pe Filistenii, cari emigraseră tot din Egipt, acolo. Impărțirea Palestinei între seminții a fost un simbol. Seminția Iuda reprezintă pe aceia cari servesc și preamăresc pe Iehova Dumnezeu și pe Christos Isus. Domnul Isus Christos vine din această seminție, și unul dintre titlurile sale este „Leul din seminția lui Iuda”. (Apocalips 5:5). La mult timp după aceea unul din papii Romei și-a asumat acest titlu, și de atunci a fost cunoscut pe nedrept ca „leul din seminția lui Iuda”. Filistenii deși au fost în țara lui Iuda n'au servit pe Iehova Dumnezeu și nu l-au adus preamăriri. Pozițiunea Tor a arătat că ei ar fi trebuit să facă așa, însă ei au făcut tocmai contrariul. În același chip sistemul romano-catolic și-a asumat printre oameni locul acelor cari sunt devotați lui Iehova și Regelui său, însă acest sistem nu servește nicidecum pe Iehova și pe Regele său. El este extrem de egoist, caută să stăpânească lucrurile acestei lumi rele, formează o parte a acestei lumi rele și este fără nicio îndoeală servul Diavolului: „Nu știți că, dacă vă dați robi cuiva, ca să-l ascultați, sînteți robii aceluia de care ascultați, fie că este vorba de păcat, care duce la moarte, fie că este vorba de ascultare, care duce la neprihănire?” — Romani 6:16.

¹⁶ Deoarece sistemul romano-catolic face pe re-

prezentantul și servul lui Dumnezeu înaintea popoarelor pămîntului dar în realitate este slujitorul Diavolului, membrii acestui sistem sunt cei mai mari fățarnici. Filistenii au fost guvernați de cinci regi, domnitori sau mai mari, și aceștia au fost legați laolaltă printr'un legământ sau confederațiune. Filistenii de astăzi, ierarhia romano-catolică, sunt un guvern sau stăpânire care este formată și ținută laolaltă printr'o confederație a „patriarhilor, metropoliților, arhiepiscopilor, episcopilor și preoților” (după Shipley). Intocmai ca domnitorii sau mai marii Filistenilor așa se socotesc și membrii ierarhiei reciproc ca înalți demnitari bisericești și mai mari și sunt privilegiați și de alții tot așa.

¹⁷ Țara pe care a făgăduit-o Iehova că o va da poporului său (și anume prin făgăduința sa pecetluită prin jurământ) este împărăția sa sub domnia prea iubitului său Fiu Christos Isus. (Geneza 13:15; 17:8; Luca 22:29, 30) Filistenii s'au stabilit în țară înainte de a veni poporul lui Dumnezeu acolo. În chip asemănător Filistenii moderni, clericii ierarhiei romano-catolice, au ocupat locul sau starea care este reclamată de aceștia ca îngrijirea divină pentru organizațiunea aceasta, înainte ca cei unși să fi fost aleși din lume și unși de Domnul. Iehova a zis că a lăsat pe Filistenii în țara Palestina pentru a încerca pe poporul său ales. „Iată neamurile pe cari lăsa să lăsa Domnul ca să încerce pe Israel prin ele, pe toți cei ce nu cunoscuseră toate războaiele Canaanului. Neamurile acestea erau cei cinci domnitori ai Filistenilor, toți Cananiții, Sidoniții și Heviiți cari locuiau în muntele Liban, dela muntele Liban, dela muntele Baal-Hermon pînă la intrarea Hamatului. Neamurile acestea au slujit ca să pună pe Israel la încercare, pentruca Domnul să vadă dacă vor asculta de poruncile pe cari le dăduse părinților lor prin Moise”. — Judecătorii 3:1, 3, 4.

¹⁸ În chip asemănător Iehova a permis ca organizațiunea ierarhiei romano-catolice să ocupe locul în care după cum susțin reprezintă pe Dumnezeu, până când a ales și uns pe poporul său, și anume a permis aceasta pentru a dovedi că poporul său iubeste pe Dumnezeu, și arată aceasta prin ascultarea dezinteresată față de poruncile sale chiar și sub apăsare. Acești credincioși țin cu tărie la integritatea sau neprihănirea lor față de Iehova, și ei trebuie să facă aceasta în fața opozițiunii nelegiuite.

¹⁹ Ca o altă dovadă că ierarhia romano-catolică și-a asumat locul care se cuvine pe drept Iudeilor, adică acelor cari servesc și laudă într'adevăr pe Iehova, observați că se susține că episcopul din Roma sau „papa” cum mai este numit, ar fi locuitorul lui Christos. Susținerea acestei instituțiuni este că ierarhia romano-catolică ar fi o instituțiune divină și o păreche a organizațiunii cerești a lui Iehova Dumnezeu: „La conciliul din Trient s'a rostit anatema asupra tuturor acelor cari făgăduiesc că în biserica catolică există o ierarhie rânduită în mod divin”. — „Encyclopedia Britannica”, volumul 13, pagina 453.

ierarhia romano-catolică. Filistenii moderni, susține că papa este infailibil (care nu se poate însela fără puțință de eroare). Această infailibilitate însă nu s'a susținut în mod public înainte de 1870, în care an conciliul Vatican a publicat o declarațiune dogmatică în acest sens. Din aceasta se poate vedea că Diavolul într'un chip viclean și rafinat prin înșelăciune și amăgire a condus pe popor într'o pozițiune în care a putut fi făcut să creadă că un om ar fi infailibil în lucruri cari se referese la purtarea pe care trebuie să o aibă oamennii. Această afirmare se face în fața Cuvântului inspirat al lui Iehova care zice că toți oamenii sunt născuți în păcat și sunt concepuți în nedreptate, și în aceasta este cuprins și papa. (Romani 5:12; Psalm 51:5). Nu este de mirare că organizațiunea catolică a avut lipsă de 1800 de ani pentru a ajunge la concluziunea că capul ei ar fi infailibil? O proclamațiune a conciliului Vatican declară: „Noi învățăm și definim ca o dogmă revelată în mod divin că Pontificele Roman [papa] când vorbește *ex cathedra*, — adică, când declară, în calitatea sa de păstor și doctor al tuturor creștinilor și în virtutea autorității sale apostolice supreme, că o anumită învățătură cu privire la credință sau morală este obligatorie pentru întreagă biserică, — prin ajutorul divin, care i-a fost făgădui în persoana binecuvântatului Sfântu Petru, posedă aceeași infailibilitate cu care i s'a părut de bine Mântuitorului divin să înzestreze biserică sa, de a defini învățăturile sale cu privire la credință sau morală; și în mod consecvent, că aceste definițiuni ale Pontificelui Roman sunt irevocabile și nu depind de consimțirea bisericii”. — Encyclopaedia Britannica, volumul 11, pagina 511, în englezește.

Nu poate fi găsit niciun singur cuvânt în Sfânta Scriptură care sprijinește o astfel de afirmațiune făcută de vreun om oarecare sau de vreun grup oarecare de oameni. Din aceasta se poate vedea că o mică societate de stăpânitori constituită de ei înșiși a emis învățăturile ei proprii în contradicție cu Cuvântul inspirat al lui Iehova și în dispreț față de el. Prin acest mijloc fac pe milioane de oameni să creadă în învățăturile bisericii romano-catolice, și le iau Biblia ca să nu afle adevărul.

Reprezentanți ai Diavolului

Că Filistenii din vechime au fost reprezentanții Diavolului despre aceasta nu poate avea nimeni, care crede că Biblia este Cuvântul lui Dumnezeu, nici cea mai mică îndoială. Filistenii au practicat religiunea Diavolului. Când Filistenii au răpit chivotul legământului lui Iehova și l-au dus în reședința lor, s'a manifestat mânia asupra Filistenilor. Dumnezeu este scris: „Filistenii au luat chivotul Dumnezeului și l-au dus din Eben-Ezer la Gath, și au pus mâna pe chivotul lui Dumnezeu”. — 1 Samuel 5:1-4. „Și au zis: „Chivotul Dumnezeului lui Israel să nu rămână la noi, căci mâna Lui apasă asupra noastră și asupra lui Dagon, dumnezeul nostru”. Și au trimis și au adunat la ei pe toți domnitorii Filistenilor, și au zis: „Ce să facem cu chivotul Dumnezeului lui Israel?” Domnitorii au răspuns: „Să se ducă la Gat chivotul Dumnezeului lui Israel”. Domnitorii au răspuns: „Să se ducă la Gat chivotul Dumnezeului lui Israel”. Și au dus acolo chivotul Dumnezeului lui Israel. Dar după ce a fost dus acolo, mâna Domnului a apăsă asupra cetății, și a fost o mare groază; a lovit pe oamenii cetății dela mică până la mare, și au avut o spuzenie de buze la șezut”. (1 Samuel 5:1-9) Filistenii au fost dușmanii de moarte ai Izraeliților, a poporului ales al lui Iehova, și au preumbrit prin urmare dușmanii de moarte ai martorilor lui Iehova cari trăiesc acum pe pământ. În fruntea dușmanilor cari susțin fățarnic a reprezenta pe Dumnezeu stă ierarhia romano-catolică. Filistenii au pus în capul dumnezeului lor peste o mitră, ceea ce a arătat că șeful sau capul lui a fost Diavolul pe care l-a reprezentat între Filistenii. Când papa, capul ierarhiei romano-catolice, șade pe altarul principal în Roma pentru a se lăsa să fie tăvănit, poartă exact aceeași mitră (acoperământ de cap) pe care a avut-o pe cap dumnezeul peste Dagon. În felul acesta papa arată prin acest simbol pe care dumnezeu îi reprezintă de fapt. Faptul istoric următor se citează pentru sprijinirea celor de mai sus:

„Întocmai după cum papa poartă cheile lui Ianus așa poartă și mitra lui Dagon. Săpăturile Ninivei exclud orice îndoială despre aceasta. Mitra papală este cu totul diferită de mitra lui Aron și a marelui preot iudeu. Mitra acestora a fost un turban. Mitra cu două coarne pe care o poartă papa când șade pe altarul principal din Roma și primește adorațiunea cardinalilor este exact aceeași mitră pe care a purtat-o Dagon, dumnezeul peste al Filistenilor și Babilonienilor. ...Gura de peste deschisă care s'a ridicat deasupra capului omului din Ninive este perechea care nu poate fi rău înțeleasă a coarnelor de pe mitra papei din Roma”. — „The Two Babylon” [Cele două babiloane] de Hislop, pagina 215, în englezește.

Nu poate exista nicio îndoială despre aceea că Dagon, dumnezeul vizibil al Filistenilor din vechime, a preumbrit pe ierarhia romano-catolică a cărei cap este papa. Dovada biblică și dovada istorică sunt de acord pe deplin asupra acestui punct. Și ceilalți episcopi ai ierarhiei ro-

mano-catolice poartă o miltă care este un alt sprijin pentru concluziunea că Filistenii au preumbril pe ierarhia romano-catolică. Dominul descopere acum aceste fapte aceloră cari-l iubesc, pentru ca să aibă o vedenie clară a ierarhiei romano-catolice și să știe cu siguranță ce soartă așteaptă pe dușmanii cari ocărăsc acum numele lui Iehova și prigonese pe unșii săi.

Stăpânire

²⁰ Filistenii au stăpânit peste Israel pentru că Israelii au fost necredincioși legământului lor. (Judecătorii 13:1; 14:1, 4). Numai puține excepțiuni au fost între Izraeliții ca Ghedeon, Samson și alții cari au fost credincioși și devotați lui Iehova Dumnezeu. În urma faptului că în decursul celor 1800 de ani trecuți aproape toți creștinii pretinși au fost necredincioși lui Dumnezeu, a stăpânit ierarhia romano-catolică asupra creștinătății în chestiunile religiei, politice și comerțului. Ierarhia romano-catolică pretinde dreptul și puterea de a controla și stăpâni lumea, și ea exercează această stăpânire aproape asupra întregii „creștinătăți”. Cei credincioși dintre Izraeliți ca Ghedeon, Samson, Samuel și David au reprezentat pe urmașii unși și credincioși ai lui Christos Isus cari sunt acum pe pământ și refuză să se plece înaintea dictatului și ordinelor Filistenilor de astăzi.

²¹ De veacuri a pretins organizațiunea romano-catolică dreptul divin de a stăpâni peste națiunile pământului, și sprijinită pe această pretențiune falsă această organizațiune nelegiuită a căutat să stăpânească afacerile politice ale tuturor națiunilor pământului. Înălțarea ei la putere temporară s'a început în secolul al șaselea, și ea a continuat timp de o mie de ani să crească și să exerceze această putere. Organizațiunea romano-catolică susține în mod fals că cei o mie de ani ai stăpânirii sale „pline de succes” ar fi cei o mie de ani amintiți în capitolul al douăzeci al Apocalipsului când Christos și sfinții săi împărțese, și că periodul din 1800 până în timpul prezent ar fi vremea puțină care este amintită în acelaș capitol al Apocalipsului. Susținerea lor, firește, este falsă. Acea „puțină vreme” se va sfârși cu nimicirea Diavolului și a instrumentelor sale. Sfârșitul și nimicirea ierarhiei romano-catolice este foarte aproape.

²² De multe sute de ani ierarhia prin capul ei oficial papa a reclamat ca un drept de a încorona și detrona regi și de a hotări în genere politica guvernelor pământului. Cu alte cuvinte ierarhia romano-catolică caută să fie un dictator absolut neluând deloc în seamă drepturile popo-

rului. În fiecare națiune în care există și stăpânește un dictator, ierarhia este aceea care se ascunde înapoia dictatorului și dictează de fapt politica acelu guvern.

Prigonire

²³ Filistenii au fost apasatorii și prigonitorii Izraeliților, a poporului ales al lui Dumnezeu. În zilele lui Samson, Eli și Samuel Filistenii au căutat să pună mâna pe toată bogăția Palestinei, „lapte și miere”. În acelaș chip și organizațiunea romano-catolică a căutat de sute de ani să aducă sub stăpânirea sa toate bogățiile și toată dulceața pământului. Este un fapt demn de luat în seamă că și-au căutat cele mai frumoase locuri de pe pământ pentru zidirea clădirilor lor și ca locuri pentru activitatea lor oficială. Filistenii au apăsat pe Izraeliți mulți ani de-arândul. Ei au luptat tot mereu împotriva lui Israel, și au căutat să nimicească și pe David când a fost uns și a fost pus rege peste Israel. (2 Samuel 5:17—25). Organizațiunea ierarhiei romano-catolice a apăsat și prigonit de asemenea în toate timpurile pe urmașii lui Christos Isus și acum își concentrează prigonirea asupra mactorilor lui Iehova. Paginile istoriei despre un period de aproximativ 1500 de ani raportează multe din faptele nelegiuite ale ierarhiei romano-catolice, cari infamii și crime nu găsește păreche sau asemănare în nicio altă organizațiune care a fost vreodată pe pământ. Se vor cita aici numai puține din crimele îngrozitoare săvârșite de ierarhie și de complicii ei; și chiar și acestea se amintesc numai în scopul pentru a arăta că ierarhia este antitipul Filistenilor, și ce are ea deaface cu martorii lui Iehova. Filistenii s'au îmbogățit prin aceea c'au pus tribut și alte sarcini asupra Izraeliților. Ierarhia romano-catolică s'a îmbogățit multe sute de ani prin aceea c'a pus sarcini grele asupra poporului tuturor națiunilor „creștinătății”. Timp de mulți ani această organizațiune fățarnică s'a ocupat cu strângerea de bani dela cei purtați de nas de organizațiunea catolică. Agenți femenini travestiți, îmbrăcați ca niște păsări negre de pradă, vizitează regulat în zilele de plată multe fabrici și biurouri și adună acolo dela cei fricoși și superstițioși bani, de cari lucrătorii au așa de mare lipsă pentru întreținerea lor și a familiilor lor. În felul acesta prin practica înșelăciunii și inducerii în eroare sunt storși dela popor milioane de dolari cu deosebire dela cei lipsiți și acești bani sunt întrebuințați la îmbogățirea ierarhiei și la satisfacerea poftelor bestiale ale acestor oameni nelegiuiți și egoști.

Intrebările sunt la pag. 166.